

kaoperativa@gmail.com
KAOPERATIVA.ORG

Sudbina karlovačkih kina?

(Uoči rasprave u knjižnici za mlade, Banjavčićeva 8, od 19 sati)

Grad Karlovac dom je četiri zgrade koje su izvorno namijenjene kinoprikazivačkoj djelatnosti. U jednoj je kafić, u dvjema su trgovine, a treća je dijelom napuštena, dijelom pretvorena u knjižnicu. Navedeni podatak vjerojatno ne bi bio toliko interesantan da jedna od tih zgrada nije prvo namjensko kino u Hrvatskoj sagrađeno davne 1920. godine i da povijest prikazivanja filmova u Karlovcu seže svega 10 mjeseci nakon što su braća Lumiere svijetu prikazala prvi film u Parizu.

Gostovanja putujućih „bioskopa“ početkom 20. stoljeća donijela su u Karlovac ljubav prema filmu koja je trajala sve do kraja stoljeća. Kako su se sve ove godine cvjetanja filmske umjetnosti po karlovačkim velikim ekranima uspjele uništiti u svega desetak godina granični je sociološki fenomen. Zlatno doba karlovačke kinematografije zasigurno je započelo 1912. godine kada je Rudolf Mosinger pokrenuo “Apolo kino” u prostorijama “Zorin doma”, a trajalo je sve do osamdamdesetih godina prošlog stoljeća kada broj posjetitelja počinje sve više opadati primarno radi provedbe privatizacije. Na svom vrhuncu, Karlovac ima četiri kina - Edison, Banija, Luxor i Jugoturbina na Švarči.

Kino Edison zatvoreno je 1999. godine kao posljednje kino u Karlovcu. Priča se da je razlog njegovog zatvaranja generalno loša ekonomska situacija u državi, no po toj logici knjižnice, muzeji i kazališta bi već odavno trebala biti zatvorena. Neki će reći da film nema kulturni status i značaj kakav ima knjiga i da se ne može uspoređivati. Dakako, knjige su duže s nama, no ovakvim negiranjem značaja filma od njegovog začetka lažemo sami sebe. To ne znači da je film vrijedniji od knjiga, već je samo potrebno istaknuti da su to dvije jednako važne i prekrasne sastavnice ljudske kulture koje gube svoj smisao ako ih svedemo na ekonomsku bilancu. Nešto je moralo navesti gradske vlasti da “rastrančiraju” sve do posljednjeg kina u Karlovcu, no što je to bilo vjerojatno se nikada neće (pri)znati. Ako se uzroci toga čina i nađu, i dalje imamo grad bogate filmske povijesti koji gotovo dvadest godina nema kino, a u tek nekoliko pokušaja jedva zamjetno doprinosimo rješavanju tog problema.

Naravno, nisu samo gradske vlasti odgovorne za tu katastrofalnu činjenicu. Dobrim dijelom je cijeloj ovoj priči doprinijela žabarska narav stanovnika ovog divnog grada, koji sve ideje najčešće ostavljaju na barskim stolicama a doma ponesu samo odmahivanja glavom.

kaoperativa@gmail.com
KAOPERATIVA.ORG

Radi iznalaženja rješenja za spas najveće umjetnosti 20. stoljeća, udruga KAoperativa organizira raspravu o sudbini karlovačkih kina 26. travnja 2016. u Gradskoj knjižnici za mlade. Ukoliko žabarske noge nisu do kraja zakržljale, utoliko se može nadati da će uspjeti doskočiti ovom sramotnom problemu i generacijama koje dolaze ostaviti nešto više od priča kako je divno bilo nekad.

Sa štovanjem,

Kaoperativa PR